

ham. Det er ogsaa højst ualmindeligt, at nogen bliver indvalgt allerede ved første Præsentation, hvad Tilfældet vilde have været med Mme. Curie; men næste Gang er hun nok sikker paa Pladsen, selv om en eller anden skulde modarbejde hende ud fra »Kvindesagssynspunktet«.

Enkel og beskeden i sin personlige Fremtræden, gør Mme. Curie dog et paa én Gang imponerende og vindende Indtryk. Over hendes Væsen hviler en dyb Alvor, som i Begyndelsen næsten kan virke trykkende; vel mærker man snart, at det ofte kan brydes af et spøgefuldt Ord, men noget melankolsk og vemodigt er der dog altid i det kloge Ansigt, som taler om gennemstridte haarde Prøvelser. Men man ser ogsaa, at der findes Vilje og Evne til at bekæmpe alle Besværigheder, baade ydre og indre. Saa snart Talen falder paa Arbejdet, bliver hun stærkt optaget deraf, og man maa næsten studse over hendes Evne til at gribe Emnet og hurtigt og klart at udvikle sine Anskuelser. Man føler, at hun til Bunds behersker, hvad hun taler om.

Alt i alt gør Mme. Curie Indtryk af en ualmindelig storslaaet og helstøbt Personlighed, som man beundrer, ikke blot for hendes banebrydende Arbejde i Videnskabens Tjeneste, men ogsaa for, hvad hun er og virker som Menneske.

Eva Ramstedt.

Madame Curie og D. K.'s Københavns Kredsen.

Styrelsen for Københavns Kredsen har sendt Mme. Curie en Indbydelse til at være Kredsens Gæst paa Hen- eller Tilbagerejsen fra Stockholm, hvor hun som bekendt har opholdt sig for at modtage Nobelpræmien. Mme. Curie svarede i et meget venligt Brev, at hun gerne vilde have efterkommet Indbydelsen, men desværre maatte hun svare Nej, fordi hendes Helbred havde tvunget hende til at vælge den bekvemmere Rejseroute via Sassnitz-Trelleborg, saaledes at hun ikke kom til at passere København.

Hvad har Kvinder naaet i de sidste 40 Aar, og hvad har de endnu tilbage at naa?

Fra Københavns-Kredsens Møde den 28. Septbr. 1911.

(Fortsat).

Jordemoder Anna Hansen om:

Jordemoderstanden.

Jeg er overordentlig glad over i denne Kreds at faa Lov til at fortælle om Jordemoderforholdene herhjemme. Det er jo desværre saadan, at selv om der i de allerfleste Familier i Landet har været Brug for en Jordemoder, og selv om Jordemoderens Gerning er mere vigtig end de fleste andre kvindelige Erhverv, saa er dog Kendskabet og Interessen til de Forhold, hun arbejder under ikke synderlig stor udenfor Jordemødrenes egen Kreds. Det synes ofte, som om Kvinderne interesserer sig mere for

deres Skrædder og deres Modehandlerinde end for deres Jordemoder; om Skylden ligger hos den ene eller den anden, skal jeg lade være usagt, antagelig er der Fejl paa begge Sider; men at det undertiden virker nedslaaende, er sikkert.

Før jeg gaar over til at sige Dem, hvad Jordemødrene har opnaaet i de svundne 40 Aar, vil jeg fortælle Dem noget om, hvad *Gavn*, det er lykkedes dem at gøre. Det er sagt med faa Ord, eller rettere med faa Tal, nemlig Tallene paa Barselfebertilfælde før og nu. Jeg er saa heldig at være i Besiddelse af Korrekturen paa Stadslægens sidste Beretning, den er nemlig ikke trykt endnu, og jeg har der en Fortegnelse over Bar-